

Hvad Gud gaf slåtton.

EN SAGA FÖR SM OCH STORA
BARN AF PAPIRIUS

Blåkintan känner du nog, min vän hvilken känner icke den blomman? Och vallmon, den enkla, röda äkervallmon känner du nog också, åtminstone om du är ett slåtbygdens barn från södra delen af vårt land. Gud har icke skapat en blomma med klarare blå färg än blåkintans och ingen med grannare röd än vallmons.

Det var en solig söndagseftermiddag, då en äldre och en yngre man vandrade utefter en väg, kantad af pilar med tjocka, stämpade stammar och en yvig kvast af unga, grönskande ärgrenar i topparna. Vägen gick genom släta åkerfält, hvitet stod styft och rakt på ena sidan, rågen böljade sakta på den andra, och längre bort lågo frodiga hvitvitsland och gula rapsäckar som bjärta rutor mot hösttidens mattare färgbotten. Men på nära håll syntes stänk af högblå klint och röd vallmo inne i sädesäckarna, och vid den illa hävlfda stentrumman öfver afloppsdikey stod vallmon i täta klungor och lyste så starkt och grant rött, att man nästan fick ondt i ögonen, när man såg på dem länge, precis som när man tittar rakt i solen.

De begge vandrade voro far och son. Sonen hade vistats i fjärran land i sju långa år, och fast det gått honom väl där, hade dock längtan till fosterjorden drivit honom hem igen. Och hans far, som endast motvilligt släppt honom frän sin, mottog honom nu med öppen famn.

Det var fäderns ågor, som de nu gingo öfver. Tyta och iakttagande de gingo de länge vid hvarandras sida. Så stannade den gamle, vände sig till sonen och sporde honom, hvad han tyckte om grödan.

"Jo," svarade sonen, "här står ju allting så vackert. Men här är allt bra mycket ogräs."

"Ogräs!" invände fadern. "Men här är ju hvarken tistel eller molla eller kvickrot, bara litet blåkint och vallmo. Jag kunde nog fått bort dem med, men jag vill icke, ty de fröja mina gamla ögon."

"Kan vara," menade sonen, "men de öfriga ändå säden."
De veko af in på en sidoväg genom fälten upp till det trefliga hemmet, där manbyggnaden på gammaldags vis var inbyggd bland uthusen, så att de bildade en fyrkant. Frodiga, färgrika stockrosor stodo med sina yppiga blomsterbollar som soldater på parad mot stuguväggen, där brunmalde korsviksbljåkar delade upp den hvittrappade väggytan i regelbundna trianglar och rutor. De satte sig på en bänk mot husets sydsida, där det nu var litet skugga, ty solen stod redan lågt i väster.

"Du kallade kintan och vallmon för ogräs," sade den gamle. "Det är många som kalla dem så."
"Men," fortfor han, jag kände en gång en man, som mer än andra hade gifven att kunna fröja sig af blommanas färg och doft, af fåglarnas sång och skogens sus. Han berättade mig en vacker saga om en gång en saga om vallmon och blåkintan. Har du lust att höra den?"

Sonen gaf sin far en lång forskande blick. Så drog ett ljusst leende öfver hans solbranta ansikte och han nickade tyst. Den gamle började berätta.

När Herren Gud stod i begrepp att skapa världen, men innan han uttalat sitt värde, kallade han alla sina änglar till sig, ty han ville visa dem, som skulle blifva människornas boning.

Men när Herren Gud tänker, så taga hans tankar form: Gude tankar är verk. Och i ett ögonblick låg jorden i all sin härlighet fram för den förvånade änglaskarans ögon. De sågo stora, böljande fält, de sågo mörka, susande skogar, de sågo lunder, de sågo svallande sjöar och haf, skummande floder och höga berg med snö på hussorna. Det gick ett brus af gläd förvåning genom hela den

stora änglaskaran, och den gode Guden log.

Då trädde en ängel fram till Herras tron, icke Micael eller Gabriel eller någon af de starke och store, utan en liten blid och fager pilt. Hans kinder, som ejes hade nyponblommans färg, voro nu bleka, hans ögon, blåa som blåkintan, glimmade i tårar, men kring hans vackra huvud böljade ett svall af lockar, som hade det mognade kornets färg. Det var den harmlösa glädjens ängel.

"Hvad fattas dig, mitt barn?" sporde Herren.

"Mig fattas intet, men, allsmäktige Fader, det fattas något i din nya skapelse.

Herren såg länge och allvarsamt på honom. Den lilla ängeln talade: "Du vill befolka denna jord dess åkrar och ängar, dess lunder och bergslutningar med människor och människors barn. Du vill låta jagaren ströfva genom skogarna, sjömannen plöja hafven, liksom bonden plöjer sin teg. Du vill låta herden beta sin hjord på alpernas sluttning och grufkarlen bryta sig in i berget för att hemta upp dess skatter. Du har tänkt på uppehället åt dem alla, och du har äfven tänkt på glädjemen, som kunna hugsvala dem under arbetet och göra deras hvilstund fröjdeligt. Blott en har du glömt."

"Och hvem har jag då glömt, du lille?" sade Herren och log åt ängels ifver.

"Du har glömt slåtton, när du skiftade ut livets fröjder åt människorna."

"Honom! Har jag glömt honom!" Den gode Guden log ett högre löje. "Ser du då icke, huru säden böljar på hans åkrar, huru rotfrukterna frodas och boskapen trivtes kring honom? Han har det lugnaste, det bekymmerfriaste livet af dem alla."

"Ja," sade glädjens ängel, "hans liv blir lugnt, men glädjetomt. Jagaren skall fröja sig af skogens sus och trädens doft, bergsboen skall glädjas, när han ser altparnarna glöda i soluppgång och solnedgång, herdens öga skall frossa i den blomsterprunkande ängen, och sjömannen skall aldrig upphöra att njuta af hafvets oändligt stora och oändligt skiftande skådespel. Men ser du ej, o Herre och Fader, huru enformig och glädjelös slätten står äfven nu, fastän fälten är gröna och säden vajar? Där finnas inga granna blomster, ingen växling i färger, fröjder ögat, och de fåglar, som du låter gå i landmannens spår, är de den fula kråkan och den grå sparviken, hvars låten dessutom är en pina för örat. Och hur skall det bli när höstens långa, mulna dagar komma, när landmannen mejar sin åker och allt, så långt ögat når, är grått i grått. Då har han icke ens minnet af blomman och färg och fågelsång, icke hoppet om något vackert att fröja sig af, ens när sommaren kommer. Han skall icke svalta, han behöver ej kämpa med rofdjuren, ej brottas med stormarna på ett fräsande haf, men enformigheten skall lägga sig tungt öfver hans sinne, och i all sin lekamliga vålmåga skall han blifva armare än alla andra, ty hans lif skall blifva tomt på färger och toner, det skall blifva blottadt på glädje."

Den gode Guden log icke mer. Han strök allvarligt sitt långa, böljande skägg och satt en god stund tyst och eftersinnande. Hela skaran af änglar hängde med sina ögon fast vid hans anlete. Håpnad öfver änglapiltens djärhet och blyfva vördnad för den store Guden hade slagit dem med stumhet.

Då gjorde den gode Guden en rörelse med sin hand, och samtidigt hördes en underbart härlig, pårande sång som från en fågel, men skönare, rikare än de någon sin hört en fågel sjunga.

De vände sina förvånade blickar utåt slätten. Hög öfver sädesäckarna stod lärken stilla på en punkt med vingarna i beständigt rörelse och låt den underbara sången strömma ut genom luften, ut öfver fälten. Kring hustaken fögo sidenskimrande svalar med

blixtsnabba rörelset, och kring husknutarna trippade sädesärlan behändigt med vippande stjärt.

Men underbarast af allt var att se dessa färgrika blommar: blåkintan, som tittade fram ur säden, fager och oskyldig som ett godt barns blick, och vallmon, som stod i stora prunkande klungor eller var strödd i grant skimrande stänk öfver åkrarna.

"Är du nöjd nu?" sade Herren mildt leende till glädjens ängel.

"Ja, Herre och Fader, nu är jag nöjd."

Hans ögon glänste klarare än blåkintan och hans kinder blossade nästan med vallmons beta glöd. Solen glimmade i hans korgula lockar, så att de lysto som en glöria kring det runda, vackra huvudet.

"Ja," upprepade han, "nu är jag nöjd, ty nu har också slåtton fått hägonting att glädja sig af."

Den gamle hade slutat att berättat. Sonen stod upp och fattade hans hand.

"Tack, far," sade han varmt. "Det var en vacker saga och en god lärdom. Det är icke bara det som duger att låta, hvilket länder människan till sann fröjd och välsignelse."

Ställningen i Ost Asien

Ställningen i Ost Asien ingifver de allvarsammaste farhågor i Europa, enligt hvad telegrammen delgifva. Såväl Ryssland som Japan förklara, att de ej hafva några onda avsikter, under det manövrerna omkring hvarandras färdiga att vid första gynnsamma tillfälle låta det bryta löst. Olyckligtvis synes krigspartien sitta vid makten i båda länderna. I synnerhet är detta förhållandet i Ryssland, där all sedan f. s. n. nästan uppruttit af ire oroligheter, och ett krig skulle om intetgå eller också uppskjuta en revolution för lång tid. Därjämte räknar Ryssland på att Japan kommer att stå utan bundsforvånar. England är visserligen Japans allierade, men berokrigit gaf engelsmännen en sådan afsmak för krig, att den motviljan ej ännu är öfvervunnen, och Japan får därför nöja sig med dess sympatier. Tyskland och Frankrike antager man skall gifva Ryssland all den hjälp de kunna under neutralitetens tecken. Tyskland räknar på stora fördelar genom att understötja Ryssland i att besegra Japan. fysiskt och England moraliskt i denna del af världen. Man påstår till och med att en hemlig öfverenskommelse redan existerar mellan dessa makter. England har varnat Japan angående situationen, och det bör veta, att den står alldeles isolerad. Krigsstämningen hos japaneserna är nu emellertid upptänd, och regeringen torde ej kunna återhålla fiendtligheterna om Ryssland ej snart ändrar front i Kina. Och det lär väl döja, när den ryske björnen är så gammal i gale.

Rat Portage. Pastor A. G. O. son, den lutherska församlingens pastor, anlände i fredags med sin familj, för att tilltråda sin nya församling. "Canada" önskar pastorfamiljen välkommen till den "Höga Norden" samt framgång och trofnad i arbetet.

Polisundersökningen angående orsaken till Annie Johnsons död lade i dagen sådana ruskigheter, att en uppseendeväckande rättgång kommer att följa, i det dr. Thomas Hanson åklades, anklagad att genom brottlig operation och grof försurnelse varit orsaken till kvinnans död. Antagligen föreligger här ett fall af "eng lamakeri". Dr. Hanson har blifvit försett på fri fot mot \$4,000 borgen.

Guldutvinningen i Yukon är detta år en million lagre än förliden säsong. Vattenståndet är mycket lågt i vattendragen, och följden är, att fraktkostnaderna stigit. Flere tusen tons gods låra blifva liggande i passen öfver vintern.

Stor äppleorder. En Toronto-firma har mottagit en order på 30,000 tunnor äpplen, för att skeppas till Frankrike. Dessa skola användas för tillverkning af cider. Möjligt är dock, att de blifva använda vid rödvinstillverkning, på ungefär samma sätt som tyskarne använda de svenska linögonen.

En händelse, som mycket påminner om rallarelivet hemma i Sverige under den gamla goda tiden, berättas från Oakville, en liten stad i Manitoba. Ett lag trösk-arbetare, hitkomna från östern, brukade vid sina besök i staden uppträda fräckt och själfsväldigt, för att injaga skräck i de fredliga oakviliterna. En dag lämnade de bud, att de skulle infinna sig på lördagen i samlad styrka och göra rent hus i staden. Detta gick litet för långt. När banditskaran den väntade tiden ryckte an mot staden, funno de oakviliterna mobiliserade och färdiga att försvara hem och härd. Angriparne kände sig litet veka om hjärtat vid denna syn, men de avancerade morskt på. En manhaftig oakvillit språnade vägen, och den första angriparne hann stötta på sträcktes med ett valdigt knyttnäslag till marken, hvarpå försvararne uppgafvo ett valdigt härski och ryckte till storm. Liksom agnar för vinden skingrade sig den angripande skaran och för några ögonblick kunde deras ryggtägar locktagas. Sedn dess hafva de varit osynliga.

Den blomstrandens handelsomsättning för de tilländagångna tre månaderna af fiskalåret uppgår till \$133,758,124 hvilket är 21 och en half mill. dollar mer än samma tid förliden år.

Upprop om hjälp.

BIDRAG till JOHN MOLINS familj.

Redovisadt i föreg. nr. 7-75
Mr. K. Laidin, Ohlen 1.00
Miss M. Alm Hazelliffel.00
Mrs E. Wallin City 50

Nytt Dominionval torde ej vara långt afvägs. Visserligen har parlamentet ännu två sessioner kvar, men det är alltid praxis, att hålla val, när efter hvarje folkräkning, omplacering af valkretsarne äga rum, eljest blifva de nya valkretsarne utan representation.

Hon. Israel Tarte, f. d. minister i dominionkabinetet, har väckt åtal mot den franska tidningen Le Canada, enär denne beskyllt Mr Tarte för att hafva sålt sig till de konservativa och från dem motagit en stor summa penningar för att vara dem behjelpiga att organisera kampanjen.

Ödesdiger explosion i grufva. I torsdags inträffade en gasexplosion i schaktet nr 1 Morrissey grufva, British Columbia. 4 arbetare kväddes till döds. Att dömma af namnen var ingen af dem skandinav.

Rat Portage. Pastor A. G. O. son, den lutherska församlingens pastor, anlände i fredags med sin familj, för att tilltråda sin nya församling. "Canada" önskar pastorfamiljen välkommen till den "Höga Norden" samt framgång och trofnad i arbetet.

Polisundersökningen angående orsaken till Annie Johnsons död lade i dagen sådana ruskigheter, att en uppseendeväckande rättgång kommer att följa, i det dr. Thomas Hanson åklades, anklagad att genom brottlig operation och grof försurnelse varit orsaken till kvinnans död. Antagligen föreligger här ett fall af "eng lamakeri". Dr. Hanson har blifvit försett på fri fot mot \$4,000 borgen.

Guldutvinningen i Yukon är detta år en million lagre än förliden säsong. Vattenståndet är mycket lågt i vattendragen, och följden är, att fraktkostnaderna stigit. Flere tusen tons gods låra blifva liggande i passen öfver vintern.

Stor äppleorder. En Toronto-firma har mottagit en order på 30,000 tunnor äpplen, för att skeppas till Frankrike. Dessa skola användas för tillverkning af cider. Möjligt är dock, att de blifva använda vid rödvinstillverkning, på ungefär samma sätt som tyskarne använda de svenska linögonen.

En händelse, som mycket påminner om rallarelivet hemma i Sverige under den gamla goda tiden, berättas från Oakville, en liten stad i Manitoba. Ett lag trösk-arbetare, hitkomna från östern, brukade vid sina besök i staden uppträda fräckt och själfsväldigt, för att injaga skräck i de fredliga oakviliterna. En dag lämnade de bud, att de skulle infinna sig på lördagen i samlad styrka och göra rent hus i staden. Detta gick litet för långt. När banditskaran den väntade tiden ryckte an mot staden, funno de oakviliterna mobiliserade och färdiga att försvara hem och härd. Angriparne kände sig litet veka om hjärtat vid denna syn, men de avancerade morskt på. En manhaftig oakvillit språnade vägen, och den första angriparne hann stötta på sträcktes med ett valdigt knyttnäslag till marken, hvarpå försvararne uppgafvo ett valdigt härski och ryckte till storm. Liksom agnar för vinden skingrade sig den angripande skaran och för några ögonblick kunde deras ryggtägar locktagas. Sedn dess hafva de varit osynliga.

Den blomstrandens handelsomsättning för de tilländagångna tre månaderna af fiskalåret uppgår till \$133,758,124 hvilket är 21 och en half mill. dollar mer än samma tid förliden år.

Strid med en jätteval.

Fångarfartyget "Humber" inkom här förliden till Halifax med en jätteval i släp, hvilken fångats utanför Cape Spear, New Foundland efter en äfventyrlig strid. Hvalen måtte öfver hundra fot i längd. När den blifvit harpuerad började den bogsera ångaren i zigzag genom vattnet, med en fart af sju knop i timmen, oakadt dess maskin slog back med full kraft. I timmar varade denna gräsliga färd och besättningens trodde mer än en gång att deras sista stund var kommen. Allt löst på däck spolades bort och det stora vindspelet gjordes odugligt. Emellertid bief djuret slutligen utmatadt och kunde sedermera förföras till fångststationen. Denna handel ses anses vara en af de mest spännande, som någon hvalfångare uppleft på kusten af New Foundland. Det var den tvåhundra hvalen nämnda ångare fångat denna säsong.

Snöstormar rasade på flera platser både öster och västerut. I måndags och tisdags rådde synnerligt mildt väder i Winnipeg. Telegram från Sverige omtalar, att svåra snöstormar rådt i de nordliga landen, och att snöfallen varit synnerligen rikliga.

Eldsveda på sjön. Från Vancouver meddelas, att ångaren Champion på väg till Esquimalt med 12,000 tunnor kalk, fattade eld ute på öppna hafvet, därigenom att vatten inträngde i kalklasten och föroreskade dess bränning. Kapten Westerlund satte genast kurs på Lady Smith och hann nått och jemt in i hamnen med ångaren flammade som ett bål. Besättningen blef räddad och fartyget brann ned till vattenlinen och sjönk på tiofots vatten.

Om ett fräckt postförveri berättas från Fort Groville, en liten stjästad i Nova Scotia. Postmästaren därstades har intet kassaskåp i kontoret, och brukar därför taga värdeposten med sig hem, att förvara öfver natten. I onsdags kväll hade han inslagit alla rekommenderade bref i ett paket, som vanligt, och bar det under armen, under det han spusterade mot hemmet i sin hustrus sällskap. De hade ej gått långt för ä en man rusar mot dem, rycker till sig paketet och försvinner. Bland breven innehöll ett 2,700 dollars.

Poplar Point den 19 oct. 1903: Ärade Red. af "Canada".
Undertecknad som är en gammal prenumerant på eder tidning, och gjordt hvad jag kunnat, med att skaffa nya prenumeranter på den samma. Jag har nu en ny sådan, för det kommande året, och som blifver ett nytt namn på edera lista. Om var och en af edra gamla prenumeranter stäffade en ny prenumerant, då skulle snart hvarje svensk i Canada läsa edert tidning. Men då kanske hade inte Mr Johnson den äran som han nu har, med att resera ut och se så många gummor som han nu får? Jag får nu säga som drömmen sade, när bonden frågade om han kan ridat svarade han nej, men stutar kan jag köra. Jag får säga, skriva kan jag inte men sutar kan jag köra.

S. Skaffare.

PARLAMENTET.
Territoriernas självstyrelse brattes på tal under debatten förliden vecka. Oppositionens ledare Mr. Borden, beklagade naturligtvis, att premier Haultains åsikter i denna sak ej fått blifva afgörande. Medlemmarne från Territorierna påvisade emellertid, att självstyrelsestragan för Territorierna äro vore mycket omtvistad på grund af det utvecklingsstadium denna landsdel i. n. befinnar sig på. Den stora invandringen, som pågår, kan bistå öfver, huru många provinser bör upprättas. Man satte i det afseendet ej i sijn. Hvad som enarträngde var finansiet understöd,

Det omtvistade området.

I går afgaf kommissionen sitt utslag i Alaskagränsfrågan, hvar vid alla de amerikanska anspråken godkändes. Canada tillerkändes en "half tunna vatten" eller Portland kanalen. Dominion- och dominionregeringen hade redan utgifvit en kvarts million extra, och utgår subsidierna med \$1.47 per capita.

regeringens ombud vägrade underteckna dokumentet, men de öfriga medlemmarne voro majoritet nog, för att utslaget skall blifva bindande.

git ned sina bopälar och glädja sig af goda skördar. Se vidare annonsen "C. A. Jacobsens skandinaviska landkontor".

Winnipeg.

Mr. A. Hallenqvist afreste i förgår till Prince Albert.

Den elektriska spårvägen mellan staden och St. Boniface väntas öppnas för trafik den 1 november.

Pastor J. M. Florell, missionsförsamlingens nya valde pastor, väntas tilltråda sin tjänst inom församlingen i början af nästa månad.

Bestående lördag i Winnipeg böra ej försumma att göra vår tidning ett besök. Vår skylt hänger visserligen ganska högt i luften, men är därför inte osynlig.

C. N. R. bolaget kommer att förlägga sitt huvudkontor till Winnipeg, och Mr MacKenzie och Mann säges flytta hit från Toronto för att bosätta sig.

En ingenjör från Dept. of public works skall inom kort inspektera arbetena ute vid St. Andrews-fallen, och se om några ändringar kunna göras, så att arbetet blifv kraftstaten därjämte kan anlås.

Synaktion och fest anordnar den lutherska kyrkans fruntimmersföreningar torsdag aften nästa vecka. Ett vackert lager af handarbeten kommer att försäjas till den högstbidjande. Inträde 25 cents, förfriskningar serveras gratis.

Byggnadsnikarne i Winnipeg nedlade i tisdags morse arbetet hos alla kontraktörer, som vägrat underskrifva den lönetariffen. De begara en minifullövning af 35 cts i timmen och 9 timmars arbetsdag.

Den lilla villastaden Elmwood har redan ingifvit ansökan om "village" rättigheter för att sedan kunna skaffa sig både elektriskt ljus och spårvägsförbindelse. Huru länge länka de Louisebridgare väntas med att taga ett dylikt steg?

Föreningen Norden möter nästa fredag aften på vanligt ställe. Detta möte lofvat att blifva synnerligt intressant, enär de inlämnade tåfångningsförslagen för nya stadgar skola tillkännagifvas och granskas. Alla medlemmar böra därför infinna sig för att deltaga i denna för föreningen betydelsefulla förhandling.

Från utlandet.

En ytterligare illustration på den halbarbariska anda, som hvilat i rättsmedvetandet hos dybestaternas befolkning gifves öfvertydligt i ex-governör Tillmans frikanande för mordet å redaktör Gonzales. Politiska fejder hade stiftat en såvolskap emellan dem, att de ej kunde mötas utan att misstänka hvarandra för mordiska åsikter.

Under ett sådant anfall af inbillningssjuka var det som guvernör Tillman nedsköt sin antagonister. Huru som helst, om dådet var öfverlagt eller ej, utslaget är öfverrörande, och kan endast tillskrivas mordarens höga samhällsställning och rikedom. Det lär ej vara första gången dylikt har handt inför en Syd Carolina domstol. Det bör dock ommänas, att det tog jurgyn 40 timmar, innan de kunde enas om ett frände utslag. Skall dock mordarens samvete gifva honom ett liknande utslag?

Vid en järnvägsolycka Trenton, N. J. förlorade 16 järnvägsarbetare lifvet. De voro allesammans italienare.

Den serbiska riksdagen har nu godkänt mordet på det fordnakungaparet. I trontalet heter det: Genom detta handlingsätt har armeen visat sin enighet med folket och sin kärlek till fosterlandet.

Baron Rothschild i Paris inköpte ayigen 120 buteljer Hochheimer till pris af 5 pund sterling eller 91 kr. pr butelj.

Om alla världens skeppsvarf kunde slå sig ihop, skulle de vara i stånd att kunna bygga ett stort, modernt pansarfartyg hvarje dag.

En absolutist i Estavanger blef här om dagen lifvad stans jurymän i ett mål om öfverträdelse af brännvinsförordningen. Han ansågs nämligen ej för opartisk. Det tros dock att domen skall uppbåtas.

Franska vetenskapsakademien har beslutat att 1913 för första gången utdela 600 till 100,000 franc uppgående Oulivierpriset till den, som under de tre senaste åren mest utmärkt sig inom vetenskapen eller de sköna konsternas område.

Vatikanen, världens största palats, kommer att inom närmaste framtiden utvidgas, så att antalet rum blir 12 tusen. Påven har nämligen beslutat att uppföra 5 nya byggnader. En af dessa skall innehålla 500 rum, som skola användas för de pilgrimer, som besöka Rom, medan man till de två andra byggnaderna, som bli betydligt mindre, kommer att öfverflytta alla de konstnärer, som Leo XIII har fått under den tid han varit påve.